BAZAR HEBDOMADAR

UTOPIE ?

Mă întreba un prieten, după ce citise acest foileton : „De ce nu-l trimiteți la „Scînteia", sau la „România liberă", sau la „Făclia", ziar care apare — în zeci de mii de exemplare — la Cluj. Problema mi se pare deosebit de importantă și, fără a subaprecia „Sportul" (pe care îl citesc zilnic), mă gîndesc că, poate, în altă publicație foiletonul ar avea un mai mare ecou". *Totuși, acest foileton aparține „Sportului" dintr-o mie de motive, plus unul. Pe acest* unul *mizez eu. Prietenul în cauză pare a nu ști că foarte numeroși dintre edilii orașelor și satelor citesc cu precădere „Sportul" și multe dintre cele descifrate acolo au șanse de a se materializa. Așadar, iată despre ce este vorba.*

Zilele trecute, cineva îmi relata discuția ce o purtase cu deputata din cartier. Îl asigura că, pe cîteva străzi, era rezolvată problema gălăgiei făcută — la ore necuviincioase — de jocurile copiilor. Adevărat, alungați de pe cîteva străzi, copiii s-au mutat pe altele, în apropiere — locuri unde vocile ce-i vor alunga și de aici abia încep să se facă auzite. Și cînd te gîndești că, în chiar același cartier, chiar în zona despre care mi se povestea, există părculețe — deocamdată macerate de neglijență — unde, cu un minim de efort financiar, se pot amenaja microterenuri de fotbal, se pot planta panouri pentru baschet, nu de altceva, numai pentru faptul că pușlii noștri nu rămîn mereu la vîrsta lopățicii și a nisipului. Dar să lărgim ideea. Cunosc în numeroase orașe din țară, microraioane unde blocuri noi simbolizează atenția deosebită ce se acordă elementarei necesități ca familiile să locuiască în bune condiții. Adesea, aceste microraioane impresionează prin suplețea gîndirii urbanistice, prin consonanța, ușor descifrabilă, dintre construcții și viața modernă. Dar dacă gîndirea urbanistică a proiectanților acestor noi orășele se diversifică rodnic spre a satisface multiplele preocupări ale locatarilor, mi-e teamă că încă mai neglijează un aspect — poate nu singurul — important. Proiectele arhitecților noștri prevăd, în toate aceste micro-raioane și părculețe în care să vibreze susurul împăcat al arborilor, părculețe unde copiii mici *și pensionarii se amuză sau se reconfortează. Am, însă, convingerea că, exact aceiași arhitecți, în proiectele lor ar putea integra micro-terenuri de sport. Făcînd această operație nu ar fi necesare cheltuieli coplești toare. Dimpotrivă. Și atunci ar înceta strigătele și apostrofările — și, vai, ce multe sînt ! — care, ele însele, fac mai multă gălăgie decît chiar gălăgia copiilor amatori de sport. Oare nu ar arăta mai în consonanță cu viața modernă viitoarele microraioane unde și sportul și-ar avea spațiul său organizat ?*

AL. CĂPRARIU

P.S. Nu știu cum o fi în alte părți, dar am auzit că la Cluj ar fi, aproximativ, 300 de profesori de sport și sub 200 de sportivi caracterizați ca „de performanță". Dacă-i așa, atunci este exact ca în literatură : mai mulți critici decît scriitori.

Încercări-transformări

ANALIZA SUCCESULUI — BAZĂ A REEDITĂRII LUI

Așadar, rugbyul românesc, a reușit confirmarea oficială a valorii sale, adjudecîndu-și — prin victoria asupra reprezentativei Poloniei — „Cupa Națiunilor — F.I.R.A." ediția 1968—1969. Succes de prestigiu, dacă ținem seama de valoarea celei mai puternice competitoare, reprezentativa Franței, pe care, cu plăcere reamintim, naționala noastră a învins-o în decembrie, anul trecut, după un meci memorabil atît ca manieră de joc, cît și ca evoluție a scorului. De fapt, acela a fost meciul a cărui învingătoare determina practic cîștigătoarea competiției, întrucît greu s-ar fi putut imagina realizarea unei surprize din partea celorlalte participante din grupa A, Cehoslovacia și Polonia.

Revenind, însă, la ultimul act al „Cupei Națiunilor", în care același „XV" victorios asupra Franței a învins la un scor categoric (40—11) Polonia, să ne oprim puțin asupra evoluției sale, ce pare să fi readus în actualitate caracteristici, dar și carențe ale școlii românești de rugby. Previziunile specialiștilor anunțau tactic un meci exclusiv de atac al naționalei noastre, ce trebuia să se descurce în fața unei apărări atletice și în permanență supranumerice a adversarului, cum de fapt s-a și întîmplat. Dar și aici a fost poate cea mai evidentă eroare comisă de jucătorii noștri în teren. Preferarea atacului nu permite în nici un moment relaxări, atunci cînd te găsești în situație de apărare. Apărarea-presing, valabilă și recomandată astăzi în toate jocurile sportive, element de prim pas pentru un nou atac — de fapt contraatacul — a fost, dacă nu inexistentă atunci foarte rar executată. Urmarea : pe lîngă faptul că s-au primit două încercări, am fost obligați să atacăm în special din poziții fixe (margine — grămadă), facilitînd evident sarcinile apărării adverse.

Susținerea și încadrarea purtătorului de balon (principiu vital al rugbyului autentic), rar respectată de ambele compartimente, a imprimat jocului înaintării aspectul de încleștări, cu rezolvări individuale greu de finalizat, în timp ce jocul treisferturilor, nesusținut, a părut neputincios. Cele cîteva acțiuni clare, susținute și penetrante ale înaintașilor, continuate în viteză de liniile dinapoi, avînd la dispoziție un teren dezaglomerat de apărătorii adverși, au demonstrat din plin eficiența principiului amintit, încercările lui Nica și Suciu (prima) fiind un rezultat firesc al acestor acțiuni.

Un alt aspect ce vine, de fapt, în ajutorul respectării aceluiași principiu se desprinde din modul în care fiecare jucător din teren participă prin ponderea sa la consumarea efortului total al echipei. Referirile cele mai evidente se fac asupra aripilor treisferturi și fundașului. În condițiile actuale ale jocului, aripa — parte închisă — pentru a nu fi simplu figurant pe teren, va trebui să participe, obligatoriu, efectiv sau prin poziție, la crearea supranumericului, atît în atac, cît și în apărare. Fundașului, pînă acum jucătorul cu cele mai lungi și mai sigure lovituri în margine, fiindu-i reduse prin regulament posibilitățile de a se folosi de calitățile amintite, îi va fi preferat un jucător de viteză, cu reale calități de atacant, dar și bun apărător, astfel încît încadrarea sa, printr-o bună conlucrare cu aripa părții închise, să se permanentizeze. Or, în jocul național, au fost rare participările acestor jucători încadrați, atît în atac, cît și în apărare.

Fără să micșorăm cu nimic din meritele învingătorilor și, deci, ale cîștigătorilor prețiosului trofeu, considerăm că o analiză reală a ceea ce mai avem de făcut, o selecție care să readucă atmosfera, cîndva existentă, a „trialurilor" făcute efectiv după formă și valoare, va reuși să imprime rugbyului nostru deplina confirmare valorică, alături de marile forțe rugbystice.

Prestigiul cîștigat pe arena internațională va trebui onorat. Calendarul competițional internațional din toamnă ne oferă din plin această posibilitate.

Paul CIOBANEL

FINALELE CAMPIONATELOR NAȚIONALE ALE ȘCOLILOR PROFESIONALE

FOTBAL
Începe să se facă lumină

Ziua a II-a a finalelor de fotbal a produs primele clarificări. Șc. prof. S.N. Constanța, a pierdut, cu **1—0** (1—0), meciul cu echipa **Șc. prof.** metalurgice din Hunedoara, ieșind astfel din cursa pentru titlu. Realizator-Diaconu.

Cealaltă pretendentă la titlul de campioană, formația Grp. șc. comercial „N. Kretzulescu" București n-a reușit decît un meci nul, 2—2 (1—1), în compania fotbaliștilor de la Șc. **prof.** Nicovala-Sighișoara. Au înscris : Poenaru și Vasile, respectiv Puiu și Vlad.

În schimb, echipa Grp. șc. miner Baia Mare și-a mărit șansele de a cuceri titlul de campioană, realizînd luni, cea de a doua victorie consecutivă, în dauna formației Grp. șc. de construcții Tg. Jiu. Scor 2—0 (1—0). A marcat Varga (2).

În aceeași situație se află și echipa Grp. de construcții montaj București, învingătoare cu scorul de 3—0 (2—0) asupra fotbaliștilor de la Grp. șc. „I. Rangheț" București. Realizatori : Stan (2) și Simescu.

Una dintre echipele care au intrat luni în turneu a terminat în avantaj. Este vorba de cea a Șc. prof. constr. chimice Pitești, cîștigătoare cu scorul de 2—0 (0—0) asupra echipei Grp. șc. prof. forestier Tg. Jiu. Au înscris Stănescu și Ungureanu. În ultimul meci, un rezultat de egalitate, 1—1 (1—0), consemnat între formațiile Șc. prof. M.I.A. Roman și Șc. prof. auto București. Autorii golurilor : Chiriță (Roman) și Moldoveanu (Buc.).

ATLETISM
Cinci recorduri

După o zi atletică, în care rezultatele nu au excelat, cea de a doua zi a oferit momente de reală satisfacție : au fost doborîte cinci recorduri ale școlilor profesionale și s-au stabilit numeroase alte performanțe.

Iată campionii : BĂIEȚI : *400 m* — Gh. Ropotă (București) 51,4; *1500 m* — N. Dumitru (București) 4:07,3; *greutate 6 — kg* — V. Pop (București) 14,12; *greutate 5 kg* — P. Carpenco (București) 13,68; *1000 m* — N. Lazăr (Ploiești) 2:40,1; *3 000 m* — D. Nicolae (București) 8:52,0; *ștafetă 4×100* — N. Mihai (Reșița), F. Stoian, V. Pitrop, I. Cotorobaie (ultimii trei din București) 43,8; *80 m* — S. Leș (Dej) 9,6; *100 m* — N. Mihai (Reșița) 11,0; *disc 1 kg* — P. Carpenco 43,82; *triplusalt* — M. Pletea (Ploiești) 13,55 ; *prăjină* — C. Anton (Ploiești) *3,85; 4×400* — M.I.C.M. 3:31,1; *suliță* — E. Dronca 50,70; *înălțime* — I. Moga (Tg. Mureș) 1,80; FETE: *60 m* — Florica Ghiță (București) 8,1; *80 m g* — Niculina Manea (București) 12,1; *100 m* — Alexandra Stanciu (București) 13,6; *800 m* — Alexandra Stanciu 2:23,8; *disc* — Miliana Micu (București) 41,70 ; *suliță* — Elena Maier (Oradea) 36,66; *4×100 m* — (Constanța Ion, Maria Geogloman, Florica Ghiță, Niculina Manea) — București 53,2; *lungime* — Elena Niță (București) 5,43.

„CUPA CAMPIONILOR EUROPENI"

Se apropie startul ediției inaugurale a „C.C.E." la popice. 8 echipe împărțite în trei grupe își vor disputa întîietatea în zilele de 28 și 29 iunie în prima etapă a competiției, după următorul program : BUDAPESTA : *Postar Split* (Iugoslavia), *Olimpia Reșița, Vasas Budapesta ;* INNSBRUCK : *Dinamo Bratislava, B.S.G. Bruna Halle, Sport Verein Innsbruck ;* EPPELHEIN (R.F.G.) — *Real Abatoir Strassbourg, K. C. Bozen Zanin* (Italia). Campioana Elveției a anunțat că se retrage din concurs. Se joacă contra scor, fiecare echipă făcînd oficiul de gazdă. Celelalte etape sînt programate la 5-6 (a II-a) și 12-13 iulie (a III-a). Învingătoarele celor trei grupe se vor întîlni — după aceeași formulă — pentru desemnarea cîștigătoarei trofeului.

Popicarii reșițeni s-au pregătit intens în vederea apropiatelor întreceri. Antrenorul (și în același timp jucător al echipei Olimpia), Ion Micoroiu va folosi în mod sigur la Budapesta pe **C. Rădulescu, Ilie Băieș** și Alexandru Mayer, urmînd ca după un ultim concurs de control să se stabilească asupra celorlalți doi jucători ai formației.

Junioarele Gioconda Pînzaru și Irina Ciocmata se afirmă

Ultima zi a campionatelor republicane de călărie, etapa I, a programat probele de juniori pînă la 16 și 18 ani. La juniori mici (22 de concurenți) victoria a revenit **Giocondei** Pînzaru (C.S.M. Iași) cu calul Lăcătuș, care a cîștigat detașat. La juniori mari (15 concurenți), Irina Ciocmata (Steaua), cu calul Păunaș, a reușit să-și adjudece victoria după un baraj cu **N. Filip** (C.S.M. Sibiu). Etapa a II-a a campionatului se va disputa la Mangalia între 9 și 13 iulie.

MOZAIC BASCHETBALISTIC

● Echipa de junioare a României pleacă miercuri în Ungaria pentru a susține două meciuri în compania reprezentativei țării gazdă și încă unul împotriva unei selecționate. În continuare, sportivele noastre vor evolua în Cehoslovacia. Din lotul care se deplasează fac parte, printre altele : Tatiana și Liliana Rădulescu, Mariana Moldovan, Gabriela Ionaș, Maria Roșianu, Doina Buga, Viorica Balai, Rodica Marinescu, Clara Szabo, Maria Anmacof, Ștefania Basarabia. Antrenori : Gh. Benone și Maria Costache.

● Cucerind în 1968 titlul de campioană la juniori, echipa Școlii sportive din Constanța (antrenor Al. Petrică) și-a cucerit dreptul de a lua parte la Cupa balcanică (22—28 iulie) rezervată acestei categorii de jucători. Întrecerea va avea loc în Iugoslavia, la Kraljevo. Constănțenii vor deplasa următorul lot : V. Răileanu, C. Cernat, A. Spînu, V. Pasca, Gh. Milea, M. Popa, M. Dorneanu, D. Dumitru, R. Marinescu, V. Butue, G. Bengeanu și V. Zdrenghea.

● Între 1—7 iulie, la Constanța (băieții) și la Cluj (fetele) se vor disputa turneele finale ale criteriului național al juniorilor II (născuți în 1952 și mai mici). S-au calificat formațiile școlilor sportive din Timișoara (prof. N. Băsteanu), Cluj, (prof. V. Mureșan), Mediaș (prof. O. Șerban), Pitești (prof. N. Delcuiescu), Suceava (prof. V. Păun) și Farul Constanța la băieți, și cele ale școlilor sportive din Deva (prof. St. Popescu), Satu Mare (prof. Gabriela Both), Gheorghieni (prof. T. Bazilides), Giurgiu (prof. A. Angelescu), Constanța (prof. Maria Popovici) și Cluj (prof. H. Pop) la fete. S-au mai calificat cîte două echipe din Capitală, al căror nume nu a fost comunicat încă (!) federației de specialitate.

NU E TOTUL SĂ FII COMBATIV !...

La Istanbul sau la Rotterdam sau oriunde se vor disputa viitoarele campionate continentale de box, întrecerile vor fi, mai mult ca sigur, și mai aprige decît au fost la București. Explicația este simplă. La un an după C.E. vor avea loc Jocurile Olimpice de la München, unde antrenorii țărilor participante se vor strădui să prezinte în ring echipe mai experimentate, și deci mai redutabile. Dacă la recentele dispute de la București specialiștii au avut ca țel verificarea unor pugiliști tineri, de perspectivă, în schimb la C.E. din 1971, rodajul acestora va fi asigurat. Tinerii pe care i-am urmărit și i-am aplaudat seară de seară pe ringul patinoarului, vor acumula, nedoios, mai multe cunoștințe tehnice. Pentru că, după cum s-a văzut și la a 18-a ediție a campionatelor, boxul amator se îndreaptă cu pași viguroși spre cucerirea tehnicii, acțiunile neregulamentare tinzînd să devină excepții. De altfel, în ancheta internațională întreprinsă de ziarul nostru, majoritatea specialiștilor s-au pronunțat în favoarea promovării boxului tehnic, deci a spectacolului.

Dacă ne uităm mai atent pe lista campionilor europeni de la București, vom vedea că aproape toți medaliații cu aur sînt adepți ai scrimei pugilistice, boxeri care și-au croit drum spre finale ca urmare a unor faze gîndite, a unor procedee de luptă variate. Acțiunile întîmplătoare, bazate numai pe combativitate, destructive, au lipsit din arsenalul campionilor europeni. Ne amintim de disputa Ciucă — Olech, în care, îndeosebi, reprezentantul nostru a demonstrat cunoștințe tehnice de prim rang : atacuri și contraatacuri fulgerătoare, pași înapoi și contralovituri precise, o mobilitate derutantă și o pregătire fizică ce i-a dat posibilitatea să atace susținut. Cu greu poate fi uitat și meciul dintre Tregubov și Facchetti, meci pe care boxerul sovietic l-a cîștigat magistral, ca urmare a unei înalte tehnici. Întîlnirea dintre Monea și Pozniak a relevat (în ciuda dinamismului extraordinar) calitățile de tehnicieni și tacticieni remarcabili ale ambilor boxeri. Ceilalți campioni — Gedo, Dumitrescu, Orban, Cuțov, Frolov, Meier, Tarasenkov, Alexe — au demonstrat într-o măsură mai mare sau mai mică cunoștințe tehnice avansate. Este îmbucurător faptul că arbitrii-judecători au preferat pe acei pugiliști care înclină spre tehnică, pentru că tehnica — e limpede — aparține viitorului pugilistic. Combativitatea, nedublată de o tehnică corespunzătoare, nu mai are șanse să triumfe. Am văzut pe ringul patinoarului boxeri care și-au apărat șansele cu dîrzenie (spaniolii Suarez-muscă, Setien-semiușoară, grecul Tsironis-pană, turcul Temel-semimuscă, românii Mihai Aurel-semimuscă, Ion Covaci-mijlocie mică), dar care au capotat în fața unor adversari mai subtili. Covaci a obținut, e drept, două victorii dar să nu uităm, în fața unor adversari mediocri ! Cînd a luptat în semifinală, cu italianul Facchetti, el a înclinat steagul. Mihai Aurel, cu elanul pe care i-l cunoaștem, l-a dominat net două reprize pe polonezul Rozek. Atît. Dominarea sa s-a bazat însă pe forța destructivă, pe o mare combativitate. Ea n-a fost urmarea unei superiorități tehnice. Probabil, și datorită acestui lucru arbitrii i-au refuzat victoria. Din păcate, la categoria pană am avut un reprezentant (Gh. Pușcaș) care n-a impresionat nici prin tehnică, nici prin combativitate.

România **s-a clasat pe primul loc** în „maratonul" european, ca urmare a celor **4 medalii de aur, două de argint** și una de bronz. **Este un succes** într-adevăr, remarcabil cu care ne mîndrim. Victoria românească situează boxul din țara noastră în rîndul „marilor puteri". Firește, nu toți boxerii au dovedit aceeași valoare. Toată stima pentru **Dumitrescu** și Cuțov, pugiliști care înclină spre tehnică, dar care, să fim obiectivi, încă n-au cucerit-o. Echipa națională **nu este** încă omogenă. În prima garnitură a țării există — de ani de zile — cîteva goluri, așa că este de sperat și de așteptat ca federația să se gîndească la primenirea echipei. Dar, pentru aceasta ar trebui ca activiștii F. R. Box să se deplaseze mai des în centre pugilistice nevizitate cam de mult (Cluj, Timișoara, Reșița, Cîmpina, Orașul Gh. Gheorghiu-Dej), și nu numai la Constanța, oricît de... tentantă ar fi noua sală de antrenamente, mai ales acum în lunile de vară.

Rezultatele recentelor campionate continentale vor trebui confirmate la ediția a XIX-a a europenelor și la J.O. de la München, pentru că, dacă ne gîndim bine, în spatele actualei echipe, mai ales la unele categorii de greutate, nu vedem încă înlocuitori de nădejde.

Romeo CALARAȘANU

UN CAMPIONAT AL CONFIRMĂRILOR ?

APARENȚE ȘI REALITĂȚI ÎN ÎNTRECEREA PENTRU DESEMNAREA CELOR MAI BUNI SCRIMERI AI ȚĂRII

Ediția din acest an a campionatelor naționale de scrimă s-a desfășurat, în general, sub semnul confirmărilor. Într-adevăr, exceptînd proba de floretă-fete, în toate celelalte regăsim în fruntea clasamentelor finale aceleași nume de anul trecut. Să vedem în ce măsură rezultatele dobîndite pe planșă au confirmat sau infirmat valoarea participanților la finalele acestor campionate.

UN EXCELENT TRIO !

Trei floretiste s-au detașat net în această ediție a finalelor : Olga Szabo, Maria Vicol și Ileana Drîmbă. În acest trio, Olga Szabo deține — pentru 1969 — întîietatea. Ea a fost o adevărată revelație : a tras cu eleganță și luciditate, calități care îi atestă marea clasă. Maria Vicol a adus și ea pe planșă apropae întreaga gamă a atributelor cu care se afirmă de mai bine de un deceniu. În principal, o tehnică bine stăpînită și o concepție tactică solidă. Iar Ileana Drîmbă ne-a demonstrat, la rîndu-i, că a atins pragul maturității în floretă. De aici, ușurința remarcabilă cu care s-a desprins în cîștigătoare, în marea majoritate a asalturilor. O constanță valorică de bun augur.

Această ierarhizare a valorilor efectuată de finale confirmă și modul de comportare al celor trei floretiste în competițiile internaționale programate în primele cinci luni ale anului ; totodată — ce-i mai important — faptul că ele rămîn elementele de bază ale naționalei în toate concursurile-test pentru mondiale.

Ce se află însă în urma trio-ului Szabo — Vicol — Drîmbă ?

În absența Ecaterinei Iencic și a Anei Ene — ambele indisponibile pe tot parcursul acestui an — finala a prilejuit o surprinzătoare (dar tonică) revenire a Adrianei Moroșan. Parcă vrînd să infirme inegalitățile de comportare din ultima vreme (Genova, Minsk), tînăra noastră floretistă s-a întrecut pe sine, realizînd victorii nesperate în turneul final. Ce bine ar fi dacă ea ar reuși să mențină acest ritm de mare tensiune ! Marina Stanca n-a lăsat o impresie prea strălucită. Evident, pregătirea pentru sesiunea de examene a handicapat-o într-o bună măsură. Rămîne s-o mai vedem. Cea de a 6-a finalistă, Aniuta Alexandrov din Constanța nu este un nume nou în floreta noastră feminină. Totuși performanța ei de a ajunge să tragă alături de fruntașele probei poate fi apreciată ca mai mult decît remarcabilă. O comportare care pledează pentru includerea ei în lot.

UN CAMPION NECONTESTAT : DRÎMBA

Ionel Drîmbă a dovedit, din nou, că este floretistul nostru nr. 1. Și a dovedit-o în mod convingător, urcînd pînă în vîrful piramidei cu acea nonșalanță care i-a devenit proprie și care trădează siguranța marilor campioni. Excelent artizan al victoriilor, el și le confecționează cu iscusință și meticulozitate, excluzînd graba și gestul inutil. Drîmbă a preferat în marea majoritate a cazurilor contraatacul și a punctat, de fiecare dată, elegant și clar.

L-a secondat în clasament colegul său de club, vulcanicul **Faib**, care a dovedit, într-adevăr, că nu este un... vulcan stins. El a intrat în competiție cu vădita dorință de a realiza un rezultat mare. Pînă în semifinale totul i-a mers pe voia inimii apoi a pătruns în finală, cu oarecari emoții, datorită unui tușaveraj mai bun decît al lui Tiu, iar în finală n-a mai înregistrat decît un eșec : în fața lui Drîmbă.

Șt. Ardeleanu a avut o comportare cu fluctuații : a început modest, s-a impus în turul II, apoi în semifinale și finală a evoluat din nou mai modest. Meritoriu au concurat cei doi reprezentanți ai clubului Universitatea București : P. Habala, clasat al III-lea (în 1968 — locul VI) și C. Costescu, care a terminat pe locul V.

Sătmăreanul St. Haukler a încheiat sextetul finaliștilor lăsînd impresia că trece printr-o eclipsă de formă ca, de altfel, M. Țiu rămas în afara întrecerii în semifinale. Alt mare absent din finale, T. Mureșanu, care — anul trecut — a luptat în baraj cu Drîmbă, a fost handicapat, acum, indiscutabil, de faptul că nu se mai antrenează împreună cu lotul fruntașilor. Regretăm poziția sa de izolare pentru că el poate fi încă util reprezentativei noastre. Atît el cît și federația de resort ar trebui să găsească o modalitate de apropiere, în interesul afirmării scrimei noastre.

În încheiere, un cuvînt de laudă tinerilor Ursovici și Petruș care au mai trecut un examen de maturitate sportivă ajungînd pînă în semifinalele competiției.

STRANIA EVOLUȚIE A UNOR SPADASINI

Bătălia spadasinilor a fost mai puțin spectaculoasă decît ne-am fi așteptat. Alexandru Istrate, campionul de anul trecut, s-a instalat mult prea ușor în fruntea plutonului, cîștigînd toate asalturile. Duelul său real cu Iosif Sepeșiu, dacă acesta din urmă ar fi tras la adevărata valoare și o prezență mai activă în finală a celorlalți specialiști ai probei, ar fi sporit gradul de atractivitate a întrecerii.

Or, Sepeșiu, abia restabilit după o stare gripală, a tras prudent, la economie, așa cum nu îi este obiceiul. Și, în asemenea condiții, campionul țării și-a mărit șansele de a-și menține titlul. Fiindcă în rest n-a prea avut adversari. Cei mai dificili dintre ei, Moldanschi, avea să se recunoască învins, la limită.

Prin validitatea relativă a lui Sepeșiu singurul spadasin care a animat finala a fost Al. Mironov. Scrimerul craiovean — care se agitase mult și în etapele preliminare — s-a bătut pentru fiecare tușă și cu trei victorii și-a înscris în palmares un prețios loc 2, cea mai bună performanță a sa la naționale. Pentru felul cum a înțeles să-și apere șansele Mironov merită toate felicitările.

Doi dintre trăgătorii cu un bogat bagaj de experiență competițională, Moldanschi și Marinescu, au evoluat destul de șters (dovadă și locurile ocupate : 4 și respectiv 5) cu un aer de victime sigure.

Unul dintre animatorii finalelor precedente, Dumitru Popescu, n-a ajuns decît în semifinală. Fără o pregătire adecvată nu putea aspira la mai sus. Alte elemente de valoare, în măsură să se vadă mai mult, Constantin Duțu și Gheorghe Cristof, s-au pierdut chiar din primele tururi ale concursului. Dacă pentru Duțu, aflat în stagiu militar, ar exista explicații, în schimb pentru Cristof...

Promițătoare prezențele în semifinale ale lui Negrea și Trifu. Sînt doi tineri care, îndrumați mai atent, ocrotiți mai mult de către specialiști, ar putea oferi într-un timp scurt satisfacții. Și într-o probă în care valorile le cam numărăm pe degete, apariția unor trăgători de perspectivă nu trebuie să ne scape din vedere.

STATU-QUO LA SABIE

Fără să fie în plenitudinea mijloacelor sale fizice, Octavian Vintilă a reușit să-și domine și anul acesta adversarii într-o manieră convingătoare și păstrînd astfel titlul de campion al sabrerilor. Mai puțin vehement în atacuri decît, de exemplu, colegul său de club H. Bădescu sau ieșeanul D. Irimiciuc, el are un solid bagaj tehnic și tactic.

Clasat pe locul II, H. Bădescu a demonstrat o bună pregătire și a abordat cu binecunoscuta-i temeritate toate asalturile. Venit la București între două examene, studentul ieșean Dan Irimiciuc nu a putut atinge valoarea din finala campionatelor mondiale de tineret. Rămîne în continuare cel mai promițător element al „noului val" de sabreri. Oricum, el a reușit să fie prezent și să facă figură onorabilă. Alți scrimeri au absentat, însă, din cauza examenelor (printre ei și sabrerul I. Budahaziu) și acest fapt ar trebui să fie avut în vedere de federație în programarea viitoarelor finale ale campionatelor țării.

Dintre ceilalți finaliști la sabie Gh. Culcea și Gh. Alexe au tras, în linii mari, la valoarea obișnuită, în schimb L. Rohoni a evoluat sub nivelul ultimelor comportări. Probabil o eclipsă pasageră. Tot într-o asemenea situație pare să fi fost și brașoveanul Al. Nilca eliminat în semifinalele competiției.

În concluzie, un campionat care a adus și confirmări dar care ne-a pus și în fața unor fluctuații mai mult sau mai puțin îngrijorătoare.

Sebastian BONIFACIU
Tiberiu STAMA

FĂNIȘOR, CANDIDAT PRINCIPAL AL DERBYULUI !

Ploaia a fost, duminică, un oaspete nedorit al reuniunii, deoarece a amplificat dificultățile pe care publicul le are oricum cu incinta hipodromului ploieștean ! În plus, exercitînd o influență negativă și asupra laturii tehnice, ea a determinat ca majoritatea rezultatelor înregistrate să nu-și mai păstreze semnificația scontată. În atari condiții, viitorii derbyști au absolvit oarecum mai puțin convingător premiul cailor de patru ani, care s-a încheiat cu victoria netă a lui Fănișor. Învingătorul este, indiscutabil, un element de bază al marii probe din 27 iulie, dar capacitatea lui trebuie pusă sub semnul întrebării, atîta timp cît va fi condus de Olteanu. Dovada cea mai elocventă a oferit-o chiar duminică, printr-o flagrantă flotare la finiș pe ultima parte a liniei drepte. Un asemenea fenomen însă, nu se poate petrece decît numai cînd calul conduce omul și nu invers, cum ar fi normal ! În rest, trebuie consemnat că, în cîteva alergări, sosirile au fost extrem de disputate, una necesitînd chiar departajarea fotografiei. Astfel, Dioda — grație plusului de valoare — l-a condus pe primul loc la sosire pe I. Toderaș, ca și Mezanin, de altfel, dar acesta, folosindu-se de sistemul clasic „hocus-pocus"... de la 1.39 la 1.30.9. Numai bietul Haz n-a putut suporta prostia conducătorului și, periclitîndu-și integritatea fizică, așa cum a făcut în trecut iapa Zarea, n-a reușit să mai refacă din handicapul suplimentar pe care i l-a acordat Toderaș, sosind al doilea la fotografie. Evident, arbitrii alergărilor n-au avut motiv de sancționare, deoarece o incapacitate profesională nu poate fi vindecată printr-o suspendare a licenței pe șase reuniuni ! Așa că, pînă la urmă, hoțul de păgubaș — publicul — trebuie să consemneze totul la contul profit și pierderi, adică să admită, pe lîngă incorectitudine și prostia...

Rezultate tehnice : 1. Tiple (Tr. Marinescu), Silex, Fibula 43,2 ; 2. Hunter (S. Mihăilescu), Colina Rezerva 35,6 ; 3. Zaraf (S. Teofil), Haz, Răzuș 32.5 ; 4. Valența (Gh. Tănase), Islaz, Nepotel 37,8 ; 5. Dioda (I. Toderaș), Kandia, Slinăria 30,6 ; 6. Mezanin (I. Toderaș), Fâcuș, Hedi 30,9 ; 7. Fănișor (I. Olteanu), Cartus, Sonia 26.7 ; 8. Singer (M. Ștefănescu), Tanța, Hănuț 47.1.

Niddy DUMITRESCU

UZINA DE AUTOTURISME PITEȘTI, prin stația auto service nr. 2 din Cluj, str. Maxim Gorki nr. 41, ASIGURĂ ASISTENȚA TEHNICĂ PENTRU AUTOTURISMELE DACIA ȘI RENAULT ÎN TERMEN DE GARANȚIE ȘI POST GARANȚIE, dispunînd de utilaje de înaltă tehnicitate și de personal specializat.

Combinatul Poligrafic „CASA SCÎNTEII"

Recrutează candidați, băieți pînă la 18 ani împliniți pînă la 31 decembrie 1969, absolvenți ai școlii generale, de 7 sau 8 ani, pentru calificare prin ucenicie la locul de muncă, la meseriile din cadrul poligrafiei.

Se recrutează și candidați care cunosc limbile germană sau maghiară.

Durata școlarizării de la 2—3 ani.

Se recrutează candidați din Capitală, comunele subordonate și din județele Ilfov și Prahova (cu posibilitatea de a face naveta sau de găzduire în Capitală).

Concursul de admitere constă în probe scrise și orale din materia claselor V—VIII la limba română și matematică.

Candidații se pot prezenta pentru înscriere la concurs pînă la data de 30 iunie 1969 LA COMBINATUL POLIGRAFIC „CASA SCÎNTEII" corp C1—C3 etaj II camea 257, Biroul Învățămînt, telefon 17 60 10 sau 17 60 20, interior 1302, avînd asupra lor :

1) Buletinul de identitate

2) Certificatul de naștere (original și copie nelegalizată)

2) Certificatul de absolvire (original)

4) Fișa copilului de la 0—15 ani sau certificatul medical eliberat de circumscripția medico-sanitară la care candidatul este luat în evidență

5) Buletin de analiza sîngelui, efectuată după 1 iunie 1969

6) Rezultatul radiologic pulmonar, efectuat după 1 aprilie 1969.

Ucenicii beneficiază de : salarii lunare, vacanțe școlare, precum și de diploma de absolvire echivalentă cu cea obținută prin școala profesională.

Ucenicii admiși la concurs fac instruirea practică în întreprindere, iar pregătirea teoretică la Grupul Școlar Poligrafic, cu scoaterea din producție.

Concursul va avea loc între 1—12 iulie 1969.

INFORMAȚII TURISTICE

Agenția O.N.T. București oferă bucureștenilor în **sezonul de vară** un bogat și variat **program de excursii** cu o durată de 3 la 12 zile.

Cu autocarele se vor vizita zonele turistice din **Nordul Moldovei, Transilvania și Maramureș, Nordul Olteniei.**

Pentru amatorii de drumeții se vor organiza **excursii în masivii Bucegi, Făgăraș, Ceahlău și Retezat.**

La **cabanele Muntele Mic, Gura Diham, Muntele Roșu și Ilgani** din Delta Dunării se pun la dispoziție locuri de cazare și masă în condiții **convenabile.**

În **Delta Dunării** se organizează excursii cu o durată de 5 zile.

Informații și înscrieri la filialele O.N.T. din B-dul Republicii 68 și Calea Victoriei 100.